

Bréf og skjöl fátækramála 1837-1846

Aðfnr. 1015, örk 5a

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

www.borgarskjalasafn.is

Heimilt er að vitna í skjölin og skal þá geta uppruna þeirra.

Skönnun þessara skjala var styrkt af Þjóðskjalasafni Íslands.

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

1841

Þarinnan jag á Óskulding af Lommis
firumns kassagula Krímalga af 20. d. M.
þor det Kongsligs Raads Lancellen for
Nagur den Lommisfirumns kassagula Dag
angaarndt Amannisfiru þo þann fæðarmen
sigur Biskoppun Mikul Jónssonur Loxlag
dals þat af þann Biskop þat Lalligmannur,
þeild jag þvæflligun iðkath mig kasa
galigan manndals, nokun mannum Dþys
mig um þvæfllig Biskoppun Amannisfiru
þvæfllig þann manndals þvæfllig þat þvæfllig Biskop
þvæfllig, allan þa um Óskulding af Lommisfiru
mann, i þann iðkath þvæfllig þvæfllig þvæfllig
þvæfllig Krímalga þat manndals Amannis

þis Johnson af 25de f. M., forþannist um þaðan
þýgning þri manna innþóðs m. m.

4
Hollandi Nýlambstjórnun 22de Februar 1841.

Hvar Samráðgjafi Nýlambstjórnun v. Þorsteinflethi Samráðgjafi

Johnson

Þú

Lambstjórnunin for Þorsteinflethi og
þýgning þri manna innþóðs m. m.

Scadun

1841.

unoff

1832, begynder den stedige prærie, der siden, blev
nået som er blivne fulgt, og i senere blev der
-saa ender Kontoiristen yndeligt Bredes i Bøfot
til dets Løn - Den mindste Omæ-
-mings ^{for Bøfot} Medant John Johnson begynder med Aarsk
1833, og ~~for den Tid, der siden er forløbet, sine~~
~~Arbejde for den Tid, der siden er forløbet, sine~~
Præstevær for Rikens Byer og Selvstændige fore-
-nede Fattigvæsen, den 27 Febr. 1833. -

Antal for, i Anledning af en mellem Rattig-
-majest og den niverende Amanduise for dens
fæderndigbed, som Biskop St. Johnson, ^{respektive Dag} med
Kirkens af 22de Junius indsket Oplysning om:
forint Amanduise for Biskoppen for dens nord
guelignat Birkney. —

I Rattigensets Protocol findes vi:
at pag. 86 ~~for~~ Amanduise Stephen Birkren.

Jah: Birkney for Decr 1828. —

— pag. 134 sigtendes John Sigurdson, Amanduise
for Decr 1832. —

Indtil denne Tid for papir er uendt bestemt med
fjølge til Kontoiristen, thi Kontoiristen for Distrik-
-manden findes vi heller jah for Birkney indlaget
dernes 1829, 1831 og 1832; Men med dette Decr,

om en yfiro salskellige Bygning, inden just i Forsødt til for
Andre i lignende Bygningssager, eller end andre Lov eller
Lovenes præsumtive retmæssige Forlagte og Afgivende, og af
det valdelede Særskilt, jellu vilde at det her sara nogen End
Sjældne til Sættigkaldene Forsødt for de temmelige Maade
Lemmer af Lemmerna, at is ikke ere juiserene, inden for
saarid at de indlysende juiserene under som Bygningerne sara
en Paal af Sjældne sinne eller end yfveler til det Offendlige ul
der paa anden Maade ere under Sættig Afgivende i Alm
Løbing af Loven juis, der overlige Sættig sinne Afgivende
til den m. n., naturlige og ligelike med et retsket sara
sara til det rimelige Særskilt eller Sættig Loven og Sættig
juis. — Og for sig selv er det end, naar Bygning
gaa forer efter det systematiske almindelige Princip en
Ligegyldig Sag, om den Ende der gaaer af de juiserene
som ligge indenfor Sættig Sættig, jellu den i alle Sættig
Lidragelige sara til Bygde eller Sættig juis; man
Ligefors det Sættig eller den Sættig Sættig (Bispe
Sara Sættig Christen 14. Cap. og End 10. April 1679) ikke i
Sættig den Sættig, jellu er der som Sættig for
en sara som Sættig eller ikke indlysende Sættig
Sættig for Sættig med Sættig langt Sættig
Sættig Administration, ligesom og end de Sættig
gaaende Natural. Sættig Sættig.

Sættig det Sættig indlysende sara anført
af Sættig, at sara Sættig sara sin juis og at
Sættig, og af den alene Sættig at den paa nye sara Sættig
er Sættig af end Sættig til, sa maa jeg, i Mangel af Sættig
Sættig i saa Sættig, end end det sara Sættig med
Sættig Sættig Sættig Sættig, man den Sættig an
det end i Sættig Sættig af Sættig Sættig Sættig,
Sættig sara en Sættig til Sættig end Sættig af
sara Sættig, inden at Sættig den anden Sættig den
Sættig, at sin Sættig Sættig sara Sættig til

Salligmesunna Weimur, Sun Fridags fundur þor at þvara
at fundur eftir Lommu og Lilligur pualigurk allar þvin
gund Þirrag.

Man er þor paaanturk Loxfialp þor imbaranturk Lau.
Lagaar Loxnrigt illk fundur motinurk, urkan mar nu
guu Ollagan i þor antur Yþura Omlal allar imlligurk
furu til at þara Þyruu, Liggafalid þor mar Loxlar þing
i Oubragurimbuo Þaar, þaar er illkinn Lilligur at imbar
þogu, þuornind þin, urkan þambliguru Loxfialp af þorndlig
ningoþinnuru mar þor þoranturk, valatind til Oubra
eftir þor þoranturk Loxfialp þor og Þurmerkningur þar
anturk þor þor anturk: Er ur mar þor af Lommuþinnuru
þurmerkur, þaa allar ingur af Yþura þor mar þurþor til
Þilling, Laxidal: allar þor Lommu og öðrigu Loxfialp þor.
Er ganþer lar þor clasþinnuru mar Oubragurimbuo,
þall ur og i þor þurþor Gildidit norþurandigt þor i Marþor af
þor Lommuþinnuru at þinnur Lommu til at rogarþinnuru urk
þarligt og ligaligt Loxfialp. Þor þal þurþor illkþallur
þarþinnur þarind at þinnur Lommuþinnuru imallan Oubragu
rimbuo og þor Yþura Oubra: Lilligur og Weimur, þor
þinnur anturk til þinnur Þirrag þar þin, mar illkinn, ifolgu
þor i Oubragurimbuo Loxfialp þinnur Oubragur, þurmerkur: at þor
eftir þor Loxfialp Lilligur urkanurk Loxfialp þinnur ur
mugur Loxfialp þinnur til at þor Loxfialp Oubra: Lommu:
ur af þinnur, Loxfialp til Oubragurimbuo þor i Þyruu urþor
þor at urkall Marþor af Weimur þinnur þor Oubragurimbuo
þor, valatind til Lommuþinnuru Þurþor, þinnur þinnur imbuo
þor Lilligur Loxfialp Oubra: Lilligur, roglu af illk þor þinnur þar
til Oubragurimbuo þor þor og Lommu. Þor þor þorindur
Oubragurimbuo þinnur pualigurk O² ur marlig Lommu:
urkanurk þor þor þor, þor þor Loxfialp, þor þinnur þin urkanurk
ligu Loxfialp, i imbaranturk Loxfialp þor þar þar ur
mugur Loxfialp Lilligur þorþor, og þinnur Þirrag þorþor

sinde udfat med sig; den ærverdige og Dygtige for Gæld-
bring og Nøse Bygler, der efter sin Tid var med Ligeindgang man
midlerligt, ligesom Ambragerindren, idet sine færdige sig selv at den
første; Bjelkemændene J. Marcini og S. Hansen, af hvilke den
ædelmænds var om ikke i samme saa dog i en lignende stilling;
Proffens Amielson og Jambelofist Jensen & Svends Laurson, Terge-
sen og Th. H. Thomsen; Bagværker Christoff og Børns Kol-
bein Olesen og Engøe. Men naar Laursonen for 2^d
af de betydeligste Jambelofister i Byen, Haustun og Siemsen,
som derfor begge ligesom Ambragerindren beskrive sig i en
ganske anstændig stilling, var anfaldt idet til Højsætt, saa
brød jeg med Villenset at kunne antage, at Ambragerin-
den ikke var tilfældelig Grund, efter sinde præsumtionen
Oars. Indtager hende mere paaligt, eller imder iøvrigt
lige Ansættelse for fremtiden der paaligt og sinne
Bivrag med sig, især da sin i en stilling af Højsætt, naar det
sinde tilfælde præsumtion meget bedre kunne til at lære
Byggen, eller adgang for næst betydelig saa sit. Men
for man nemlig ringen fast Maalstet man idet sine
Lærere Grundene at gaar efter med Ligeindgangen af det
siglebragene, man naar Nogen i saa lang^{er} stilling af Oars
for sig sig betydelig efter at sigle sig selv, gjør sin naturligen
sin Ligeindgang betydelig, og det bliver derfor retfærdigt og
billigt, at det sigle sig selv, skal angaa idet sigle sig selv fori-
gø eller Udgivere forinden, saa meget muligt og forpa-
vildt naturligen Maalstet forinden, som til at lære
Byggen, skal det som in casu, kunne antage at mere sigle
antende, og saa naturligen at mere sigle sig selv, da det jo
maa antage, at den naturligen stilling, endog i
en meget betydelig Tid for sinne sigle sig selv at retfærdig
Udværelsen om sine Læreres ansættelse og stilling.
Men adgang med at sigle sig selv forinden, forinden
sindes Jambelofister i sine betydelige stilling, for jeg

línum forandi sumu minn komandi, ísl. í Bændur og
Famlingum þeim er þaðaligt að Þeir þag ásto af 4te og
ásto ástora, ástara, þaðalsto þeim sum sumumandi Bændur,
er mullandið Mand þeim í innmearandi Lardagaar ma
gali þann ástara Lífara, allar þeim þann magat þaa allar
ásto sum þann að þorþaga af þann í þetta Lardagaar líðala
marr and þorandið andþingandi Ástara allar Þaríngi.
marr, þorandið sum sum Ástaraþingit mullandið er til.
lagat; þorandið í þann þorandið þorandið að þannandi,
að ásto þarþing Mand í þetta innmearandi Lardagaar þann
þaðaligt þann Lardagaar er í þetta mullandið, mull. 16
til 48te, af þann ástara Lardagaar og Lífara.

Þaðaligt þann mullandið af þann er óþingit Ástaraþingit er
lagat, að Ástaraþingit þann þetta innmearandi Lardagaar í þetta
líðala þann mullandið ásto til þetta Þarþing til Lardagaar.
þann and 4te, mull. þetta þetta, í þetta þetta til þetta
mullandið af 8. Febrúar f. Á. að N. 2. Þannandi og Ástara.
mullandið sum mullandið, ásto þann Þarþing.
líðala þann ásto þann og þorandið þann í Ástara þetta þetta
marr allar mullandið, að þannandi, þann sum þannandi, mull.
ásto þann að til ásto þetta þetta og þorandið þetta
mullandið þetta þetta og Ástaraþingit, þann þorandið
þetta ásto þetta þetta, mull. þetta Lardagaar.
mull. af þetta þetta mull. mull. að þetta þetta.
líðala þetta, líðala af þetta Ástara þetta þetta
Þannandið þetta þetta.

Þann þetta mullandið Ástaraþingit mullandið þetta
14 þetta af þetta Lardagaar í Ástara, í þetta þann þetta til.
þetta þetta þetta, þann þetta til ásto.
líðala þetta, er mullandið til Ástara, þetta þetta,
í þetta þetta þetta Lardagaar að þetta er þetta
Lardagaar í þetta, í þetta til þetta mull. þetta
mull. af 8. Febrúar f. Á. að N. 1, þann þetta þetta.

innfrænda mig til, þess vegna að minnað komandi
þeim um löfagöngu að loka þess Örnþegunarmann
for þess innmannaðs Laxagaar forringar þess
Lax, komna til Örnþegun i þess þess for þess allra þess
þess Laxagaar, þess vegna þess þess þess þess
til þess þess þess.

Þess vegna þess þess þess þess þess þess þess
þess Laxagaar, þess vegna þess þess þess þess
þess þess.

Þess vegna þess þess þess þess þess þess þess
þess Laxagaar, þess vegna þess þess þess þess
þess þess.

Þess
þess þess þess þess þess þess þess
þess Laxagaar, þess vegna þess þess þess þess
þess þess.